

Debian otthonra (6. rész)

Amit láatsz, azt kapod? – Nyomtassunk végre valahára néhány oldalt!

Sorozatunk előző részében felvértettük magunkat egy kis elmélettel, lássuk hogyan boldogulunk a gyakorlatban. Ha nyomtatásvezérlést szeretnénk a gépünkre, lényegében két programcsomag közül választhatunk: az egyik az *lpr*, a másik pedig a *cupsys*. Az *lpr* „régibútordarab” már a nagygépes időkben is jelen volt, így az *lpr*-parancsok szinte ipari szabványnak tekinthetők, bármelyik egyéb nyomtatásvezérlő rendszert is használjuk, nyugodtan számíthatunk rájuk (*lp*, *lpq*, *lprm*, esetleg *cancel* és *lpstat*. Ezekről később bővebben is szólunk). A másik ilyen hozomány a */etc/printcap* fájl. Ennél a rendszernél a *printcap* állományban lehet megadni a nyomtatókat (nyomtató neve, eszköznév, be- és kimeneti szűrők, egyéb beállítások).

A másik testvér, a CUPS vagy *cupsys*, mely aránylag új, de rendkívül gyorsan fejlődik és a használata is könnyebb (szerintem), ezért én a *cupsys* mellett teszem le a voksomat. Miért mondom, hogy könnyebb használni? Nos, a webes kezelőfelület folytán, továbbá a *printcap* állománnyal sem kell foglalkoznunk. Nézzük, mi is szükséges ahhoz, hogy életre keltsünk egy nyomtatót a *cupsys* segítségével!

Először is telepítsd a nyomtatásvezérlőt (továbbá jól jön majd egy böngésző is): ehhez kellenek a *cupsys*, *cupsys-bsd*, *cupsys-client* csomagok (illetve amiket még magától feltesz, például a gimpprinthez tartozó vezérlőt, a *foomatic*-ot vagy helyette a *cupsomatic*-ot stb.). Ezek után a böngészővel látogass el saját géped 631-es kapujára (<http://localhost:631/>). A CUPS rendszer fogad (lásd az 1. ábrát).

Innen a menüből válaszd a *Printers* pontot, majd azon belül az *Add new printer*-t. A megjelenő ablakban (lásd 2. ábra) a leendő nyomtató nevét (két szöveges leírómegző is található, ha van kedved, kitöltheted őket), majd az eszközt add meg. Én egy USB-csatolós HP 5150-et birtoklok, ezért az *USB Printer #1*-et választottam. A következő oldalon kiválaszthatod a gyártót, egy hosszú listát kapsz az elérhető nyomtatóvezérlőkről (a gépen található meghajtók és leképezési módok stb. függvényében). Ha olyan szerencsés vagy, hogy a nyomtatódhoz nem találsz pont megfelelő vezérlőt (na, kell-e mondjam, hogy jelenleg a HP Deskjet 5150-es is ilyen nyomtató), akkor válassz egy „legjobb közelítést”. Nálam például ez az 540C sorozat. Érdemes az ajánlott (*recommended*) vezérlőt választani.

Ha ez megvan, már telepítetted is a nyomtatót, és a *Print test page* gombbal egy próbanyomtatást készíthetsz. Ha pedig a nyomtató vad zakatolásba kezd (vagy zümmögés-

be, duruzsolásba, nyikorgásba, gyártótól és modelltől függetlenül), akkor kényelmesen hátra is dőlhetsz, amíg a próbanyomtatás eredménye meg nem jelenik. Ekkor ugyanis sok ember komolyan gondolkodóba esik. Vajon miért nem színes az a fránya nyomtatás? És miért nem olyan szépek a betűk, mint amilyeneknek lenniük kellene? Ha nem vagy megelégedve a nyomtatás minőségével, több dolgot is tehetsz:

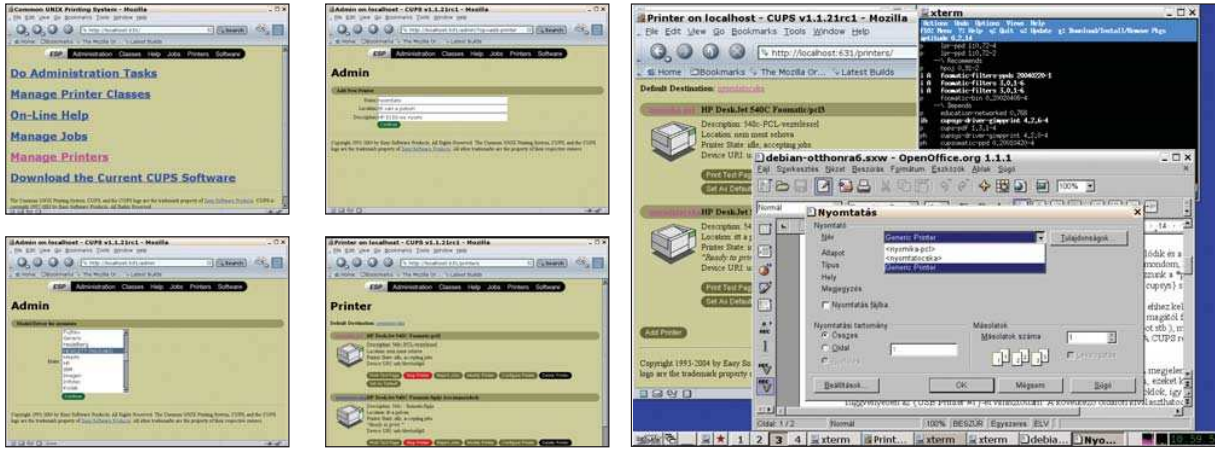
- a webes felületen keresztül próbáld meg finomhangolni,
- ugyanazt egy részletesebb beállításokkal dolgozó programból teszed,
- más vezérlőt használj, valamint
- hivatkozz az ősi Unix-időkre, ahol már az is csoda volt, ha színesben tudtak nyomtatni, majd büszkén kihúzd magad, hogy lám-lám, milyen gyorsan fejlődik a világ. Ezt a megoldást hálózati rendszergazdák szokták választani, amikor a titkárnő panaszkodik, hogy egy hónapja még szépen tudott nyomtatni a gép.

A próbálgatások jó ideig eltarthatnak, akármelyik megoldást is választhatod – ugyanazt a nyomtatót több néven is feltelepíted, különböző vezérlőkkel (és beállításokkal), így lényegesen gyorsabban tudod a kívánt nyomtatási módot használni (lásd az 5. ábrát).

Egy gyors szösszenet erejéig azért visszatérek az USB-csatolós nyomtatók gyönyörűségéhez. Mint ahogy azt írtam, az egész rendszer folyamatos fejlődésben van, olyannyira, hogy gyakran saját magával is ellentmondásba kerül. Például így lehetséges, hogy az USB-eszközök elérése is többször változott, sőt a CUPS nem is mindig tudja megállapítani helyesen, hol is kell keresse az illetékes nyomtatót. Próbálgozik, próbálgozik, például figyelj milyen adatokat kap az USB-alrendszerrel:

```
Apr 16 10:12:10 localhost kernel: hub.c: new USB
↳ device 00:13.0-1, assigned address 4
Apr 16 10:12:10 localhost kernel: printer.c:
↳ usb1p0: USB Bidirectional printer dev 4 if 0
↳ alt 0 proto 2 vid 0x03F0 pid 0x6204
```

Ebből úgy gondolja, hogy az eszköz neve valószínűleg */dev/usb1p0*. A webes felületen ezt ki is írja nekünk, mi meg csak várjuk, hogy nyikorogjon a kis drága, de csak nem szólal meg. Pedig várja az adatokat, hiszen élete értel-

me a nyomtatás, csak éppen a /dev/usb/lp0 alatt. Nos, a gond könnyen orvosolható, ha egy hivatkozást készítesz a /dev könyvtárba: `cd /dev; ln -s usb/lp0 usb/lp0`. Ugye mennyire magától értetődő? Merje nekem ezek után bárki azt mondani, hogy a Debian nem felhasználóbarát rendszer! Ha már itt tartunk, érdemes megemlíteni, hogy a HP az OfficeJet gépeihez külön vezérlőt fejlesztett, ez a hpoj néven elérhető csomag, ha valakinek ilyen „mindent bele” gépe van, érdemes ezzel a csomaggal szöszölnie, hogy egyszerre tudjon faxolni, nyomtatni és a Für Elise-t hallgatni. Amennyire tapasztaltam, a hpoj megtalálja a többi nyomtatótípust, de nem szereti, ha nem ő vezérli az összes HP-eszközt, tehát ne használjunk lehetőleg HP nyomtatót

a cupsys-en keresztül és OfficeJetet az (egyébként szintén cupsys-re támaszkodó) hpoj-n keresztül. Mindenkit biztatni tudok arra, hogy próbálja ki hányféleképpen tudja nyomtatóját munkára bírni, remek kihívás ez a leendő rendszergazdák számára! Sok sikert!

Szy György (Szy.Gyorgy@linuxvilag.hu)
A Linuxvilág főszerkesztője,
a Kiskapu Kiadó vezetője.
Mindenki levelét örömmel várja.

© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva

